

opusdei.org

List Preláta (január 2016)

Vo svojom prvom tohtoročnom liste na január, píše prelát o úlohe Panny Márie v tomto Roku milosrdenstva.

20.01.2016

Moji milovaní, nech Pán ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Napĺňa nás radosť, keď sa modlíme vstupnú antifónu dnešnej svätej omše: *Salve, sancta Parens...*, buď pozdravená svätá Matka Božia, pretože si porodila Kráľa, ktorý

vládne nebu i zemi na veky vekov[1]. Spôsobuje nám obrovskú radosť vyznávať našu vieru v Máriino božské materstvo, ktoré je koreňom ostatných privilégii, ktorými Najsvätejšia Trojica ozdobila našu Paniu. Boh ju stvoril nepoškvrnenú a naplnil ju milosťou, aby aj jej panenské telo bolo akoby predurčené k telesnému splodeniu Božieho Syna[2]. Aké je to úžasné! Právom môžeme povedať Matke Božej a našej Matke: **Viac než ty je len Boh!**[3]

Chápeme nadšenie kresťanov v Efeze, meste, kde sa slávil ekumenický koncil, ktorý definoval túto mariánsku dogmu v roku 431. **Dejiny nám zachovali svedectvo o radosti kresťanov voči týmto zrozumiteľným, jasným rozhodnutiam, ktoré potvrdzovali to, v čo všetci verili**[4]. Svätý Josemaría to pripomína v jednej zo svojich homílii slovami prevzatými od sv. Cyrila Alexandrijského, ktorý

pri tomto ekumenickom zhromaždení zohral zásadnú rolu: «Všetok ľud mesta Efez očakával od časných ranných hodín až do večera rozhodnutie... Keď sa dalo na známosť, že autor rúhačských výrokov bol porazený, všetci sme začali jednomyselne chváliť Boha a prevolávať snemu na slávu, pretože padol nepriateľ viery. Potom sme vyšli z chrámu a za svitu pochodní sme sa poberali domov. Bol už večer, celé mesto bolo plné radosti a svetla»[5]. A náš Otec to komentuje: ***tak píše sv. Cyril a nemôžeme poprieť, že ani napriek tým šesťnástim storočiam, ma ten prejav zbožnosti hlboko dojíma***[6].

Máme ešte v pamäti, ako sme v roku 1971 navštívili Loreto. Nemohli sme vstúpiť do nazaretského domčeka, pretože bol uzavretý. Sv. Josemaría si pokľakol, pritisol sa k mrežiam a hovoril: **Matka, Matka moja a Matka naša!** A vylial tam voju lásku

a lásku svojich synov a dcér všetkých čias. Do baziliky sme prišli s istou nevoľnosťou kvôli ceste plnej zákrut. To ale nebolo prekážkou pre jeho modlitbu a jeho vďačnosť k našej nebeskej Matke.

Matka Božia!, volali tiež tí starovekí kresťania v Efeze, ktorí prekypovali radosťou z vyhlásenia tejto pravdy. A to isté vyznávame dnes my. Salve, sancta Parens..., buď pozdravená, svätá Matka Božia!... Prvá mariánska modlitba, ktorá sa k nám dostala, je prosba adresovaná Panne Márii v treťom storočí od kresťanov z Egypta, ktorí ju vzývali ako Matku Božiu: sub tuum præsidium confúgimus, Sancta Dei Génatrix...; Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia rodička, neodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi a z každého nebezpečenstva nás vyslobod', ty Panna slávna a požehnaná. Amen. [7]. Svätý Josemaría ju odriekaval

každý deň a bol si pritom istý ochranou Máriinej náruče.

Kiežby dal Bol, náš Pán, aby rovnaká viera horela i v našich srdciach a z našich pier zaznieval spev vďakyvzdania, pretože keď ju Najsvätejšia Trojica zvolila za Matku Krista, človeka, ako sme my všetci, vložila tiež každého z nás pod jej materský plášť. Je teda Matkou Božou i matkou našou[8].

V prvom čítaní svätej omše uvádza liturgia formulu, ktorú samotný Boh uložil Mojžišovi ako slová požehnaní pre ľud Starej zmluvy: *Nech tá žehná Pán a nech tá chráni! Nech ti Pán ukáže jasnú tvár a nech ti je milostivý! Nech Pán obráti svoju tvár k tebe a daruje ti pokoj!*[9] V našej Panej sa toto požehnanie uskutočnilo v plnosti. Takto to vysvetľuje pápež v jednej svojej homílii: **žiadny iný tvor nevidel nad sebou žiariť Božiu tvár tak ako**

**Mária, ktorá dala ľudskú tvár
večnému Slovu, aby ho všetci
mohli kontemplovat[10].** Tieto slová
nám pomôžu dať do kontextu tento
nový rok, krátko po otvorení Svätého
roka. Predstavujú pozvánku v týchto
mesiacoch utiekať sa pod svätú
ochranu našej Panej. *Mater
misericordiæ*, ako hovoríme pri
modlitbe *Salve Regina*. Vidíme Pannu
Máriu ako stvorenú bytosť, ktorá
prehojne zakúsila Božie
milosrdenstvo, pretože vo svojom
lone prijala jednorodeného Božieho
Syna, a ktorá najlepšie odpovedala
na toto rozhadzovanie lásky: *hľa
služobnica Pána, nech sa mi stane
podľa tvojho slova[11].*

*Táto odpoveď, ancilla Dómini,
vyjadruje úplnú ochotu našej Panej:
jej pokorné a poddajné ponúknutie sa
Božiemu Slovu k službe dielu
vykúpenia. Jej panenské materstvo ju,
s nepretržitou stálosťou, viedlo k
tomu, aby pocítila ťarchu ľudstva, keď*

premýšľala o tom, čo jej od Boha odkazoval sv. Gabriel: Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca[12].

Ťarcha ľudstva a ťarcha Cirkvi. Mater Ecclesiæ! Matka mystického Tela Kristovho, ktorým je Cirkev. V spojení s Máriinou modlitbou uskutočnila rodiaca sa Cirkev svoju esenciálnu jednotu, spolu s Petrom a ostatnými apoštolmi, v očakávaní príchodu Ducha Svätého v deň Turíc[13]. Ona sa svojím materským prostredníctvom starala a stále sa stará o Kristovu Nevestu a každého z jej údov, údov Kristových! Pridajme na modlitbe za túto jednotu, obzvlášť za každodennú jednotu s Petrovým nástupcom a s nástupcami ostatných apoštolov.

Úcta k Panne Márii je tou najlepšou cestou, ako odhaliť milosrdnú tvár nášho Otca Boha, ktorá sa odráža vo vtelenom Slove. Je veľmi dôležité, aby sme vždy otvárali svoje srdce Božiemu milosrdenstvu. Je to neodmysliteľná nutnosť v každom čase, ale naša doba to možno vyžaduje osobitným spôsobom. **V našej dobe hlbokých zmien je Cirkev povolaná, aby poskytovala svoj osobitný prínos tým, že zviditeľní znamenie Božej prítomnosti a blízkosti. A Svätý rok je vhodným časom pre nás všetkých, aby sme sa rozjímaním o božskom milosrdenstve, presahujúcom každé ľudské obmedzenie a ožarujúcom temnotu hriechu, mohli stať presvedčivejšími a účinnejšími svedkami**[14].

V týchto dňoch je bežné a pochopiteľné zhodnotiť uplynulý rok a vo svetle tohto pohľadu načrtnúť

méty pre ten nastávajúci. Keď si to postavíme na nadprirodzenú rovinu, iste nás to pomkne k tomu, aby sme začali týchto dvanásť mesiacov so svätým a naliehavým úsilím obnoviť svoje túžby zjednotiť sa s Ježišom Kristom. Ten najlepší spôsob je obrátiť sa na našu Matku: **k Ježišovi sa vždy ide a „navracia“ skrze Máriu**[15]. Ona nás vždy privádza k svojmu Synovi, tak ako sluhov v Káne, keď im povedala: *urobte, čokoľvek vám povie*[16]. Súčasne nás kontemplácia Ježišovej tváre v Evanjeliu vedie k zvolaniu, rovnako spontánnemu, plnému obdivu a nehy ako u tej ženy: Blahoslavený život, ktorý ťa nosil, a prsia, ktoré si požíval[17].

Často sa nový rok tiež prirovnáva ku knihe s nepopísanými stránkami, ktoré má každý z nás zaplniť v priebehu nasledujúcich týždňov. Takto to vyjadril bl. Álvaro del Portillo v deň, ako je ten dnešný, v

roku 1980: «Poďakovať sa Bohu za jeho nespočetné dobrodenia a predniesť mu svoju kajúcnosť, vytvoriť si dobré predsavzatia a bojovať o ich naplnenie. Pokračovať v rozširovaní Diela do všetkých končín!»[18].

Tento cieľ vám ponúkam pre nadchádzajúci rok. Don Álvaro odporúčal «zaplniť túto čistú knihu, ktorá sa dnes otvára, s tou istou starostlivosťou a pozornosťou, s akou sa v stredoveku zaplňovali pergameny, ktoré sú veľkou vzácnosťou, dokonalým krasopisom bez machúľ. A keďže škvrny budú – pretože všetci máme padlú prirodzenosť a sme plní úbohostí – nech nám nechýba odvaha si ich priznať, aby sme ich napravili. A ako ich vymažeme? S pokorou a pristúpením k sviatosti pokánia»[19].

Snažiť sa o nápravu našich chýb je úlohou lásky. Preto máme využívať

veľmi nevyhnutný – naozaj
nevyhnutný – prostriedok, ktorým je
spytovanie svedomia. Ako napísal sv.
Josemaría, spytovanie svedomia,
pokiaľ ho nepoužíval už prvý človek,
vynašiel prvý kresťan: ***probet autem
seípsum homo (1 Kor 11,28), každý
nech spytuje sám seba, hovoril
apoštol Korintánom. A aj čestní
ľudia medzi pohanmi si spytovali
svoje vnútro. Tá najobyčajnejšia
predavačka jedlých gaštanov,
ktorá predáva svoj skromný tovar
pri Tibere, počíta večer peniaze,
ktoré utržila, a výdavky, koľko ju
stáli gaštany, a čas, ktorý
venovala predaju.(...) spytovanie
robili vždy, všetci tvorovia, ktorí
dokázali rozlišovať a mali na
veciach Božích, alebo na veciach
pozemských, nejaký záujem***[20].

Tiež vám odporúčam, aby ste
nezabúdali na toto každodenné
poznávanie vlastnej duše vo svetle
Božom; ako nás uistoval sv.

Josemaría, stačí pár minút, predtým, než sa uložíme k nočnému odpočinku, ale s každodennou stálosťou. Logicky existujú chvíle – pred prijatím sviatosti zmierenia, počas rekolekcií, pri významnom výročí – keď bude namieste postupovať s väčšou starostlivosťou. V každom prípade je vždy vhodné vzývať Ducha Svätého, aby nám udelil svoje svetlo, a zakončiť úkonom ľútosti a nejakým konkrétnym predsavzatím pre nadchádzajúci deň. Takýmto spôsobom napravíme kurz nášho konania a pomocou úkonov ľútosti vymažeme škvrny, ktoré sme zanechali v knihe nášho života.

Počas týchto sviatkov, a potom aj v priebehu roku, «je dôležité ísť do seba a úprimne prebrať svoj život. Nechajme sa osvietiť lúčmi svetla, ktoré prichádza z Betlehema, svetla toho, ktorý je ten „Najväčší“, a urobil sa maličkým; ten „Najsilnejší“, a

urobil sa slabým»[21]. Prosme Boha, aby mnoho ľudí načerpalo úžitok z jubilejných odpustkov tohto Roka milosrdenstva, po tom, čo prijmú Božie odpustenie vo svätej spovedi. Pred niekoľkými týždňami pápež opäť hovoril o tejto sviatosti.

Dôležitým znakom Jubilea – povedal – je tiež spoveď. Pristúpiť k sviatosti, skrze ktorú sa zmierujeme s Bohom, znamená priamo zakúsiť jeho milosrdenstvo[22].

Neprestávajú v modlitbe na moje úmysly: za Cirkev, za pápeža a jeho spolupracovníkov, za mier vo svete, za všetky duše. A za to všetko sa obracajme na Matku Božiu o príhovor. Prosme ju, aby nás v tomto Svätom roku sprevádzal jej nežný pohľad, a aby sme všetci dokázali znovu objaviť radosť z Božej nehy[23]. Kiež Mária dá v dušiach, v rodinách, v národoch, vzísť semienku milosrdnej lásky, ktoré jej Syn Ježiš

rozsieva po celom svete. Pamätajme
tiež, že počas dlhých období v živote
svätého Josemaríu boli jeho
každodenným, ale vždy nanovo
opakovaným refrénom na
pripomeniu Božej prítomnosti slová:
Matka, Matka moja!

So všetkou láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. januára 2015.

---

[1] Rímsky misál, Slávnosť Matky
Božej Panny Márie, *Vstúpná antifóna*.

[2] Por. Sv. Tomáš Akvinský,
Komentár k Evanjeliu sv. Jána, kap. 1.,
lekcia 10.

[3] Por. sv. Josemaría, *Cesta*, č. 496.

[4] Sv. Josemaría, *Boží priatelja*, č. 275.

[5] Sv. Cyril Alexandrijský, *List 24* (PG 77, 138).

[6] Sv. Josemaría, *Boží priatelja*, č. 275.

[7] *Modlitba Pod tvoju ochranu...*

[8] Sv. Josemaría, *Boží priatelja*, č. 275.

[9] rímsky misál, Slávnosť Matky Božej Panny Marie, prvé čítanie (*Nm* 6, 24-26).

[10] Pápež František, Homília pri slávnosti Matky Božej Panny Márie, 1-1-2015.

[11] *Lk* 1, 38.

[12] *Tamtiež*, 31-33.

[13] Por. *Sk* 1,14;2,1-4.

[14] Pápež František, Príhovor pri generálnej audiencii, 9-XII-2015.

[15] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 495.

[16] *Ján* 2,5.

[17] *Lk* 11,27.

[18] Bl. Álvaro dle Portillo, Poznámky z rodinného stretnutia, 1-I-1980.

[19] *Tamtiež*.

[20] Sv. Josemaría, *List* 29-IX-1957, č. 71.

[21] Benedikt XVI., Príhovor pri modlitbe Anjel Pána, 4-XII-2011.

[22] Pápež František, Príhovor pri generálnej audiencii, 16-XII-2015.

[23] Pápež František, Bula *Misericordiae vultus*, 11-IV-2015, č. 24.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-prelata-januar-2016/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-prelata-januar-2016/)
(10.07.2025)